

РЕШЕНИЕ

№ 5807

гр. София, 01.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 16.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **5876** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. 14639 от 18.06.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 94 – М – 496 от 30.05.2012 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. В, ет.8, ап. 53, представлявано от А. Г. П. срещу Решение по жалба срещу постановление на публичен изпълнител № ПО – 54 от 04.05.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 3056 от 02.04.2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., “Събиране”, отдел “Управление на дълговете”.

Жалбоподателят сочи, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление са необосновани и немотивирани, постановени в противоречие с материалния и процесуален закон. Твърди се, че издаденото постановление е лишено от предпоставките за издаването му, визирани в чл. 195 от ДОПК, но без подробно да е посочено кои предпоставки не са спазени. Допълнително се инвокират доводи за неказоносообразност на постановлението, тъй като след влизане в сила на Закона за ограничаване на плащанията в брой, поради което се възпрепятства дейността на дружеството, което може да доведе до спиране на неговата дейност и обявяване в несъстоятелност.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован не се явява,

представлява се от адв. С., който поддържа жалбата, моли да бъде уважена по съображенията изложени в нея и да се отмени постановлението и потвърждаващото решение.

Ответникът – заместник директорът на ТД на НАП – С. редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на Постановлението за налагане на предварително обезпечителни мерки с изх. № 3078 от 06.04.2012 г. е образувано по инициатива на главния публичен изпълнител при ТД [населено място], дирекция “Събиране”, по мотивирано искане на главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., офис “Център” в качеството на ръководител екип, извършващ ревизията, възложена със ЗВР № 1113566 от 08.12.2011 г., който е направил извод, че събирането на предполагаемите задължения в размер на 92 400 лева, ведно с главница и лихва към 29.03.2012 г., представляващи ДДС ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, тъй като ревизираното дружество не притежава активи, с които да обезпечи бъдещите си задължения към бюджета, които са в особено големи размери, освен декларираните банкови сметки. От извършените насрещни проверки в хода на ревизията, ревизиращият екип е установил, че основният доставчик не представя доказателствата необходими за признаване правото на данъчен кредит по извършените доставки, а жалбоподателят е ползвал данъчен кредит без да са налице извършени реални доставки. Посочено е, че ревизията се извършва по реда на чл. 122 от ДОПК. Допълнително се акцентира, че при извършена справка в информационния регистър на Агенцията по вписванията, е установено, че ревизираното дружество не притежава недвижими имоти към 06.04.2012 г.

Издадено е оспорваното ПНПОМ, с което на основание чл.121, ал.1 във връзка с чл. 124, ал.4 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми в размер на 92 400 лева по всички банкови сметки на [фирма], както и вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма] и е забранено разпореждането със запорираното имущество.

Постановлението е връчено на жалбоподателя на 18.04.2012 г. чрез неговия управител А. Г. П.. Изпратено е запорно съобщение на основание чл. 202, ал.1 от ДОПК/ чл. 202, ал.2 от ДОПК във връзка с чл. 215, ал.1, т.1 и т.2 от ДОПК с изх. № 24-10-1153 от 06.04.2012 г. до ТБ [фирма], където е получено на 11.04.2012 г. Същият е вписан на основание чл. 4 от ЗОЗ от ЦРОЗ на 20.04.2012 г.

Срещу Постановлението е подадена жалба вх. № 94-М- 496 от 27.04.2012 г. от жалбоподателя, по която се е произнесъл заместник – директораът на ТД на НАП – С. с решение № ПО – 54 от 04.05.2012 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка писмени документи. Процесуалният представител на жалбоподателя, адв. С. изрично заявява в съдебното заседание, че няма да ангажират писмени доказателства, посочени в чл. 195, ал.5 и чл. 121, ал.1 от ДОПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197,

ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, видно от приложения пощенски плик, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.2, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане за принудително изпълнение.

Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.

Съгласно чл.121, ал.2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат от публичен изпълнител на основание чл. 195 от ДОПК при строго спазване на реквизитите визирани в чл.196, ал.1 от същия кодекс. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника годни да удовлетворят публичния вискател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

В конкретния случай, решаващият орган намира, че при издаване на процесното постановление № 3056/02.04.2012 г. от страна на публичния изпълнител не са допуснати съществени процесуални нарушения, съответно нарушения на материалния закон, влечащи като своя правна последица до незаконосъобразност на акта.

В чл. 195, ал. 6 от ДОПК е указан редът на стойностите, които публичния изпълнител следва да съобрази при налагането на обезпечения. Видът на обезпечителните мерки е регламентиран в чл. 198, ал.1 от ДОПК, като в настоящия случай обезпечението е извършено със запор на сметките на жалбоподателя във всички банки.

В случаите, когато не са наложени обезпечителни мерки, принудителното изпълнение върху вземания на длъжника и върху негови движими и недвижими вещи започва чрез налагането на запор, съответно чрез вписването на възбрана, с постановление на публичния изпълнител.

В настоящия случай не са налице основанията на чл.208, ал. 1 от ДОПК за отмяна на наложени обезпечителни мерки. Длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ЦК.

Законът в чл. 208, ал.3 от ДОПК е предвидил, че съдът може да отмени обезпечението, когато се установи, че задълженото лице е погасило публичното си задължение или в случаите посочени в чл. 197, ал.3 от ДОПК. Текстът на закона предвижда, че може да се отмени мярката, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнителното основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК. Видно от установеното по делото, жалбоподателят в настоящето производство не е представил доказателства, от които да е видно, че е обезпечил публичното си задължение или че е заплатил същото.

В хода на настоящето производство не бяха представени надлежни недвижими и движими имоти, с които да се заменят оспорените обезпечителни мерки. Нещо повече, видно от наведените доводи от жалбоподателя, както и от събраните по негово

искане гласни доказателства се установява, че неговите основни възражения се отнасят до законосъобразността на издадения му ревизионен акт, както и до оспорване на констатациите в него.

Решението издадено от заместник – директора на ТД на НАП – С. е издадено от компетентен орган, видно от представената по делото и приета заповед на изпълнителния директор на НАП.

По изложените мотиви, съдът намира оспорваното решение № ПО - 54/04.05.2012г. на заместник директора на ТД на НАП - С. по жалба срещу ПНПОМ № 3056 от 02.04.2012г., с което е оставена без уважение жалба срещу постановената обезпечителната мярка.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал.2 от ДОПК, Административният съд – С. град, Първо отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. В, ет.8, ап. 53, представлявано от А. Г. П. срещу Решение по жалба срещу постановление на публичен изпълнител № ПО – 54 от 04.05.2012 г. на заместник директора на ТД на НАП, с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 3056 от 02.04.2012 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С., “Събиране”, отдел “Управление на дълговете”.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: